

Lleis ordinàries

Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries

Exposició de motius

El nivell de desenvolupament econòmic del Principat i la voluntat d'incrementar i potenciar al màxim l'economia andorrana exigeixen i, alhora, estan condicionats per la millora de les infraestructures del Principat. Les millores i les innovacions esmentades són dutes a terme mitjançant inversions finançades de forma exclusiva pel sector públic.

La necessitat de finançar les inversions esmentades ha impulsat la creació d'una figura impositiva que recaigui sobre els que reverteixen, principalment, aquestes inversions. Aquest nou impost és un tribut de naturalesa indirecta, que grava determinades transmissions de béns immobles i fa recaure la càrrega tributària en els adquirents d'aquests béns.

Aquesta Llei introdueix un model de corresponsabilitat fiscal en virtut del qual coexisteixen dues quotes tributàries: l'estatal i la comunal. Amb l'objectiu de garantir el principi de la reserva de Llei que exigeix l'article 27 de la Constitució i les potestats atribuïdes als comuns per l'article 80.2 de la Constitució i l'article 9 de la Llei Qualificada de delimitació de competències dels comuns, aquesta Llei estableix uns tipus màxims i mínims. El comú que opti per establir el tribut sobre les transmissions patrimonials immobiliàries a inscriure al cadastre comunal haurà de regular en les seves respectives ordinacions pressupostàries el tipus de gravamen aplicable a les transmissions que tinguin lloc dins les

seves demarcacions territorials, i en els termes que preveu aquesta Llei, sense que aquest tipus de gravamen pugui ser inferior al límit mínim ni superior al màxim establerts en aquesta Llei. La gestió del tribut s'efectua de forma compartida entre el Govern i els comuns, cadascun per la part de deute tributari que li correspon. Tanmateix i als efectes de simplificar el sistema de gestió, es preveu que els comuns puguin delegar al Govern, mitjançant el corresponent Conveni, la competència de la gestió comunal del tribut.

La Llei que regula aquest impost es desenvolupa a través de vint articles, distribuïts en quatre capítols. El capítol primer, que consta de dos articles, estableix les definicions generals de l'impost. El capítol segon, amb un total de nou articles, desenvolupa el cos i el contingut bàsic d'aquesta figura impositiva. El capítol tercer es dedica a les normes de gestió de l'impost. I l'últim capítol es destina a la regulació específica del règim d'infraccions i sancions relatiu a aquest tribut. A tot això s'afegeixen tres disposicions addicionals, una disposició transitòria i dues disposicions finals.

Capítol I. Definicions generals

Article 1

Naturalesa jurídica

1. El present impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries és un impost de naturalesa indirecta que grava les transmissions patrimonials oneroses i les transmissions patrimonials lucratives *inter vivos* de béns immobles, així com la constitució i la cessió de drets reals sobre els béns immobles, en els termes descrits en la present Llei.

2. L'impost s'exigeix segons la veritable naturalesa jurídica de l'acte o contracte, amb independència de la denominació que les parts li hagin donat.

3. Als efectes d'aquest impost, també es consideren béns immobles les instal·lacions de qualsevol tipus establertes amb caràcter permanent, que no siguin transportables per la seva forma de construcció i encara que el terreny sobre el qual es trobin situades no pertanyi al propietari dels béns immobles.

Article 2

Àmbit territorial

1. Aquest impost s'aplica a totes les transmissions de béns immobles i a les constitucions i les cessions de drets reals sobre aquests béns immobles quan estiguin situats en territori del Principat d'Andorra.

2. Als efectes de l'aplicació del gravamen comunal corresponent caldrà atènyer-se a la parròquia on estigui situat l'immoble.

Capítol II. Fet generador, base de tributació, tipus de gravamen i quota tributària

Article 3

Fet generador

1. Són transmissions patrimonials subjectes a aquest impost les transmissions, a títol oneros o a títol lucratiu *inter vivos*, de tota classe de béns immobles així com la constitució i la cessió de drets reals sobre els béns immobles.

2. Són també actes subjectes a aquesta Llei:

a) La transmissió d'accions o de participacions de societats mercantils, així com la constitució o cessió de drets reals sobre aquestes accions o participacions quan almenys el cinquanta per cent de l'actiu de les dites societats estigui compost per béns immobles o drets reals sobre els béns immobles.

b) Les transmissions o adjudicacions de béns immobles realitzades com a conseqüència de qualsevol resolució judicial o administrativa.

c) Les insolutums d'acions de béns immobles i les adjudicacions dels mateixos béns per a pagament de deutes.

d) Els expedients de domini i les actes de notorietat als quals la Llei atribueixi l'efecte de reconèixer la propietat de béns immobles a una persona, a menys que s'acrediti haver pagat l'impost amb anterioritat.

e) Els reconeixements de domini a favor d'una persona determinada, amb la mateixa excepció que preveu l'apartat anterior.

f) Les concessions administratives que impliquin la utilització privativa de béns immobles.

g) L'ampliació posterior del contingut de drets reals constituïts, que s'ha de liquidar sempre que impliqui per al seu titular un increment patrimonial, el qual serveix de base per a l'exigència del tribut.

3. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren també subjectes a l'impost els contractes de promesa i els contractes d'opció quan tinguin per objecte un bé immoble o drets sobre els béns immobles.

4. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren actes translatius, i per tant subjectes a aquest impost, els contractes preparatoris, promeses o opcions, on s'estipuli el pagament d'un preu superior al vint per cent del preu total que s'hagi pactat per a la compravenda, o aquells que es facin per temps indefinit o per un termini superior a cinc anys, amb independència del moment en què tingui lloc l'entrega de la possessió. En el moment de la formalització del contracte definitiu de compravenda derivat d'aquestes promeses o opcions no es practica liquidació, sempre que inicialment s'hagin liquidat efectivament per aquest impost.

Si s'acredita la resolució del contracte abans d'expirar el dit termini de cinc anys, pot tenir lloc la devolució de la suma ingressada, entenent per aquesta la diferència entre la suma inicialment satisfeta i la que s'hauria d'haver liquidat per raó del contracte preparatori, en els termes que regula l'article 17 d'aquesta Llei pel procediment de devolució dels ingressos indeguts i sempre que se sol·liciti abans del venciment del període de prescripció de l'impost.

5. Als efectes d'aquesta Llei, es considera que els contractes de permuta comporten l'existència de dues transmissions.

6. Als efectes d'aquest impost les resolucions o anul·lacions de contractes per voluntat de les parts tenen la consideració de nova transmissió. En les compravendes a carta de gràcia o amb pacte de retrovenda, l'exercici del dret de lluir i quitar o la retrocessió de les compraven-

des tenen també la consideració de nova transmissió.

Article 4 Exempcions

1. Resten exemptes de l'impost les transmissions i constitucions de drets reals de béns immobles realitzades a favor del Consell General, el Govern, els comuns i els quarts.

2. Resten exemptes de l'impost les transmissions de béns i drets realitzades pels cònjuges a la comunitat conjugal, les que realitzi qualsevol dels cònjuges a favor de l'altre en el marc de la modificació de la comunitat conjugal i, en general, les adjudicacions de béns i drets que es realitzin en el marc de la dissolució i liquidació del règim econòmic del matrimoni.

3. Resten exemptes de l'impost les constitucions o cessions de drets reals de garantia.

4. Resten exemptes:

a) Les donacions de béns immobles i les transmissions o constitucions de drets reals sobre els béns immobles realitzades entre cònjuges o persones físiques que tinguin un parentiu per consanguinitat en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau.

b) Les donacions d'accions de societats en què més del cinquanta per cent de l'actiu estigui compost per béns immobles o drets reals sobre els mateixos béns, realitzades entre consorts o persones físiques que tinguin un parentiu per consanguinitat en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau.

c) Les donacions de béns immobles entre societats o les aportacions de béns immobles a societats en què tots els seus accionistes tinguin entre ells un parentiu per consanguinitat en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau o siguin cònjuges, i que com a resultat de la transmissió o aportació més del cinquanta per cent de l'actiu estigui compost per béns immobles o drets reals sobre els béns immobles.

Article 5 Meritament

1. L'impost es merita en el moment de la transmissió, la constitució o la cessió dels béns o drets que en són objecte, segons correspongui.

2. En qualsevol transmissió de béns, constitució o cessió dels drets reals, l'efectivitat de la qual es trobi suspesa per l'existència d'una condició o termini, l'impost no es merita fins al seu compliment, sense perjudici del que disposa l'article 13 d'aquesta Llei.

No és així en el cas de les condicions resolutòries, en què l'impost es merita en el moment de la transmissió.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, per als actes a què es refereix l'apartat 4 de l'article 3 d'aquesta Llei, l'impost es merita en el moment de la formalització de l'acte. La formalització posterior de la transmissió definitiva no merita impost.

Article 6 Obligat tributari

1. Als efectes d'aquest impost, són obligats tributaris els adquirents dels béns o drets objecte de la transmissió, o aquells a favor dels quals es constitueixi o cedeixi un dret real.

2. En els expedients de domini i les actes de notorietat als quals la Llei atribueixi l'efecte de reconèixer la propietat de béns immobles a una persona, és obligat tributari la persona que els promogui.

3. En els reconeixements de domini a favor d'una persona determinada, aquesta persona és l'obligat tributari.

4. En les concessions administratives, és obligat tributari el concessionari.

5. L'obligat tributari ha de satisfer l'impost amb independència de les estipulacions establertes per les parts.

Article 7 Base de tributació

1. La base de tributació està constituïda pel valor real dels béns transmesos o del dret que es constitueix o cedeix.

2. Únicament minoren la base de tributació les càrregues que disminueixen el

valor real dels béns, però mai els deutes, encara que estiguin garantits per penyor o hipoteca.

3. Als efectes d'aquesta Llei, la transmissió de drets reals es valora de la forma següent:

a) Si l'usdefruit és temporal, en el 2 per 100 sobre el valor total del bé per cada període d'un any, sense que pugui excedir el límit del 70 per 100. En el cas que l'usdefruit tingui una durada inferior a un any es valora en el 2 per 100 sobre el valor total del bé.

b) Si l'usdefruit és vitalici, en el 70 per 100 sobre el valor total del bé quan l'usufructuari té menys de 20 anys; aquest percentatge es minora en un 1 per 100 per cada any que l'usufructuari tingui de més, amb el límit mínim del 10 per 100 del valor total del bé.

4. El valor de la nua propietat es determina per la diferència entre el valor de l'usdefruit i el valor total del bé.

5. El dret d'ús i el d'habitació es liquiden com si es tractés d'un usdefruit.

6. L'usdefruit constituït a favor d'una persona jurídica per temps indeterminat o per un termini superior a trenta anys, es considera fiscalment com una transmissió de plena propietat, subjecta a condició resolutorià.

7. En el cas de promeses de venda o opcions de compra que no tinguin la consideració de transmissió de béns segons aquesta Llei, la base imposable és el preu consignat per la promesa o opció, amb un mínim del deu per cent del valor del bé.

8. En el cas de concessions administratives, la base de tributació es determina per les regles següents:

a) Si l'Administració fixa una quantitat total en concepte de preu o cànon que hagi de satisfer el concessionari, la base és aquesta quantitat.

b) Quan no sigui aplicable la regla anterior, el valor declarat pels interessats, sense perjudici del dret de l'Administració en matèria de comprovació de valors.

9. Als efectes de liquidació de l'impost, quan es tracti de transmissions a títol gratuït o de transmissions a títol oneros

sense intervenció de preu, les parts han de fer constar a l'escriptura o al document de liquidació el valor que atribueixen als béns objecte de la transmissió.

Article 8

Tipus de gravamen

1. El tipus de gravamen estatal és de l'1,25 per 100.

2. Si els comuns estableixen un tribut sobre les transmissions patrimonials immobiliàries a inscriure al cadastre comunal, el tipus de gravamen comunal serà el que estableixin les seves ordinacions, que no podrà ser inferior al 0,50 per 100 ni superior a l'1,25 per 100.

Article 9

Quota tributària

1. La quota tributària estatal es determina aplicant a la base de tributació el tipus de gravamen estatal de l'impost.

2. La quota tributària comunal es determina aplicant a la base de tributació el tipus de gravamen comunal de l'impost.

Article 10

Garantia de pagament

Els béns o drets transmesos responen, qualsevol que en sigui el posseïdor, del deute tributari que s'origini per aquest impost, a menys que el posseïdor sigui un tercer protegit per la fe pública o es justifiqui l'adquisició dels béns de bona fe i amb títol just.

Article 11

Prescripció

1. Aquest impost prescriu en el termini que estableix la Llei de bases de l'ordenament tributari.

2. La prescripció es comença a comptar des de la data en què es formalitzi l'escriptura pública notarial o, si es tracta de documents privats, des del moment en què el document sigui presentat a liquidació.

Capítol III. Gestió i liquidació

Article 12

Competència

1. La competència per a la gestió i liquidació de l'impost per la part del deute tributari que correspon al Govern és

exercitada pel ministeri encarregat de les finances.

2. La competència per a la gestió i liquidació de l'impost per la part del deute tributari que correspon als comuns és exercitada per cada comú. A aquest efecte els comuns han d'aprovar per ordinació les respectives normes de gestió i liquidació de l'impost per la part del deute tributari corresponent a la quota comunal.

3. Tanmateix, els comuns poden subscriure un Conveni amb el Govern, en virtut del qual la gestió i la liquidació de la part del deute tributari de l'impost que correspon als comuns es delega al Govern en els següents termes:

3.1. El Govern recapta la totalitat dels ingressos que generi l'impost i abona als comuns la part que els correspongui mitjançant liquidacions que comprenen totes les transmissions meritades en un trimestre natural, i que es fan efectives en el termini dels trenta dies següents a l'últim dia del trimestre natural anterior.

3.2. Llevat pacte en contrari, el pagament es fa mitjançant transferència bancària al compte que prèviament hagi indicat el comú.

3.3. En el mateix termini de trenta dies establert a l'apartat 3.1 anterior, el Govern ha de remetre a cada comú una comunicació detallada en què s'especifiquin el detall de les transmissions realitzades, el nombre total de liquidacions efectuades i la suma total recaptada per raó de l'impost.

4. Als efectes de l'establert en l'apartat anterior, el sistema de gestió i liquidació de l'impost determinat en els articles 13 i 15 d'aquesta Llei és d'aplicació per la part del deute tributari corresponent al Govern. En els casos en què s'hagi subscrit el Conveni amb els comuns, l'esmentat sistema de gestió i liquidació de l'impost també és d'aplicació per la part del deute tributari corresponent als comuns que subscriuguin el citat Conveni.

Article 13

Liquidació de l'impost

1. En el supòsit que la transmissió d'un bé o dret o la constitució d'un dret real es formalitzi a través de contracte privat, l'obligat tributari ha d'autoliquidar l'im-

post, presentant-lo i ingressant-ne l'import a l'oficina liquidadora del ministeri encarregat de les finances, en un termini de trenta dies a comptar des de la data del contracte privat.

En el supòsit d'una elevació posterior a públic d'aquest contracte privat, la liquidació de l'impost s'ha de justificar en el moment de l'elevació a públic del contracte.

2. En cas que la transmissió d'un bé o dret o la constitució d'un dret real siguin atorgades a través d'escriptura pública, l'obligat tributari ha de liquidar l'impost de forma simultània a l'atorgament de l'escriptura pública, havent el fedatari públic de complir les obligacions de l'article 15 d'aquesta Llei.

3. En les transmissions subjectes a condicions suspensives en les quals es requereixi la intervenció posterior del fedatari públic per a l'efectivitat de la transmissió, la liquidació de l'impost s'ha d'efectuar simultàniament a la seva intervenció.

En les altres transmissions subjectes a condicions suspensives el compliment de les quals no requereixi la intervenció posterior del fedatari públic, l'impost s'ha de liquidar com si la condició suspensiva no existís, sense perjudici de la devolució de l'impost quan s'acrediti l'incompliment de la condició esmentada. En aquest cas, és aplicable el previst a l'article 17 d'aquesta Llei sobre el retorn de l'impost. La consumació de la transmissió amb el compliment de la condició, no dóna lloc a nova liquidació.

4. S'han de determinar reglamentàriament els terminis, els models, les formes de declaració i d'ingrés tributari, i les formes de justificació del pagament de l'impost.

Article 14

Comprovació de valors

1. L'Administració pot comprovar el valor real dels béns o drets transmesos. Per tal d'obtenir aquest valor real, l'Administració ha d'utilitzar un sistema de valoració basat en una taxació pericial, suficientment motivada, dels béns objecte de la transmissió. En qualsevol cas, l'obligat tributari pot promoure la taxa-

ció pericial contradictòria prevista a la Llei de bases de l'ordenament tributari.

2. En la transmissió efectuada mitjançant contracte privat, l'Administració notifica el resultat de la comprovació del valor directament a l'obligat tributari, en els termes que s'estableixin.

3. En la transmissió efectuada a través d'escriptura pública, l'Administració notifica el resultat de la comprovació del valor al fedatari públic que va autoritzar l'escriptura esmentada en els termes que s'estableixin, per tal que aquest requereixi l'obligat tributari i li notifiqui el contingut de la comprovació.

Article 15

Obligacions dels fedataris públics

1. Els fedataris públics no poden autoritzar cap escriptura pública de transmissió de béns immobles, o de constitució o cessió de drets reals sobre els mateixos béns efectuada mitjançant contracte privat, ni poden protocol·litzar documents privats on es reflecteixin aquestes transmissions de béns immobles o drets sobre els mateixos béns, si els obligats tributaris no acrediten prèviament o simultàniament la liquidació i, si escau, l'ingrés efectiu de l'impost, o que són d'aplicació els supòsits de no subjecció previstos en aquesta Llei.

2. Quan es tracti d'actes subjectes a l'impost en què no hi hagi intervenció de preu, la liquidació es practica prenent per base el valor real dels béns declarat pel mateix obligat tributari, que s'ha de consignar a l'escriptura.

3. Els fedataris públics han de percebre l'import de la liquidació efectuada per l'obligat tributari i efectuar-ne l'ingrés al ministeri encarregat de les finances, dins els terminis i sota els models que reglamentàriament es determinin.

4. Els fedataris públics han d'adjuntar a la matriu de l'escriptura una còpia de la liquidació de l'impost.

5. Els fedataris públics han de presentar davant del servei competent del ministeri encarregat de les finances, durant la primera quinzena de cada trimestre, la relació o índex comprensiu de tots els actes subjectes a l'impost que hagin autoritzat i de les liquidacions que hagin percebut en el trimestre natural imme-

diatament anterior, en la forma i sota els models que reglamentàriament es determinin.

6. El ministeri encarregat de les finances ha de requerir el fedatari públic per tal que notifiqui a l'obligat tributari la liquidació resultant de la comprovació de valors en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

7. Els fedataris públics, en el procediment de comprovació de valors i a requeriment previ del ministeri encarregat de les finances, estan obligats a identificar l'obligat tributari en el supòsit que aquest no hagi satisfet la liquidació resultant d'aquest procediment en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

Article 16

Obligacions registrals

1. Els notaris han de comunicar al Registre Administratiu de Béns Immobles l'atorgament de qualsevol acte o contracte que impliqui una transmissió patrimonial immobiliària o la constitució o cessió de drets reals en què intervinguin, a fi que es procedeixi a la seva inscripció.

2. S'han de determinar reglamentàriament la forma i el procediment per dur a terme la inscripció.

Article 17

Devolució per ingressos indeguts

1. L'Administració ha de retornar l'import ingressat, pel procediment de devolució d'ingressos indeguts, en aquells casos en què l'impost es liquidi amb anterioritat al seu meritament, si en un termini de noranta dies després d'efectuar la liquidació l'obligat tributari certifica que no s'ha produït la transmissió, sempre que no hagi finalitzat el període de prescripció de l'impost. A aquest efecte, s'ha de presentar la declaració original del pagament de l'impost, en els models i les formes que s'estableixin reglamentàriament.

2. Quan es declari o es reconegui judicialment o administrativament la nul·litat o la resolució d'un contracte, el contribuent té dret a la devolució del que va satisfer com a quota a l'Administració, sempre que reclami la devolució abans de finalitzar el període de prescripció de l'impost.

Capítol IV. Infraccions i sancions

Article 18

Infraccions i sancions

1. Les infraccions tributàries derivades del que disposa aquesta Llei es regeixen pel règim d'infraccions i sancions establert al capítol III, secció tercera de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

2. Als efectes d'aquesta Llei són infraccions de defraudació les següents:

a) Deixar d'ingressar totalment o parcialment el deute tributari resultant de l'impost, sigui per no presentar declaracions o la manca de liquidació o bé sigui perquè, havent-ho fet, s'ometin dades, elements o quantitats necessaris per determinar les bases o quotes tributàries.

b) Gaudir o obtenir indegudament exempcions o devolucions de l'impost.

c) Tota acció o omissió d'obrar si porta perjudici econòmic per a l'Administració.

3. Als efectes d'aquesta Llei són infraccions simples l'incompliment de qualsevol obligació o deure tributari derivat de la gestió de l'impost quan no constitueixi infracció de defraudació.

Article 19

Determinació de les sancions

1. Les infraccions simples se sancionen amb una multa no inferior a 50.000 pessetes ni superior a 250.000 pessetes.

2. Les infraccions de defraudació se sancionen amb multa pecuniària del 25 per 100 del deute tributari resultant, més els interessos de demora corresponents.

Article 20

Notificacions i recursos de les infraccions

1. Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, s'ha de notificar a la persona interessada la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, el precepte infringit i la quantia de la multa. La persona interessada disposa d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.

2. Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent de l'Adminis-

tració dicta la resolució que correspongui, que es pot recórrer en els termes establerts per la Llei de bases de l'ordenament tributari.

3. En qualsevol cas, i per tal que l'acte administratiu quedi en suspens, amb la interposició del recurs s'ha de dipositar una fiança que, a judici de l'autoritat competent, sigui suficient per garantir el pagament del deute tributari.

4. En el cas de les transmissions patrimonials realitzades a través d'escriptura pública, el fedatari públic a requeriment de l'Administració ha de notificar a l'obligat tributari qualsevol sanció que recaigui contra ell. Si en el termini que es fixi l'obligat tributari no fa efectiu el pagament de la sanció, el fedatari públic que autoritza l'escriptura pública ha de comunicar a l'Administració les dades personals del contribuent.

Disposicions addicionals

Primera

La potestat tributària reconeguda als comuns per l'article 9.5 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns en relació amb les transmissions immobiliàries a inscriure en el cadastre comunal, és exercida pels comuns d'acord amb les disposicions establertes en aquesta Llei.

Segona

La Llei del pressupost general pot actualitzar o adequar el tipus de gravamen i l'import de les sancions establerts per aquesta Llei.

Tercera

Es crea el Registre Administratiu de Béns Immobles, adscrit a la Cambra de Notaris, on s'han d'inscriure els actes i contractes pels quals es transmeti la propietat de béns immobles o es constitueixin o cedeixin drets reals sobre els béns immobles.

Aquest Registre ha de garantir la confidencialitat de les dades corresponents a les persones físiques o jurídiques que hi apareguin com a titulars dels drets inscrits.

Disposició transitòria

Única

Als efectes de l'aplicació d'aquest impost la data de transmissió de béns o drets es determina segons el que disposa l'article 11.2 d'aquesta Llei. Tanmateix, els contractes corresponents a transmissions de béns o drets que recaiguin sobre béns immobles realitzats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i que no s'hagin formalitzats en escriptura pública es poden elevar a públics en el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei sense que s'exigeixi el pagament de l'impost, quan s'acrediti al ministeri encarregat de les finances la possessió del bé immoble o dret sobre el bé immoble amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, mitjançant la presentació dels documents administratius relacionats amb el bé immoble de què es tracti, emesos a nom del propietari. S'ha d'establir reglamentàriament el procediment administratiu aplicable.

Els actes i contractes que d'acord amb el paràgraf anterior s'acrediti que han estat formalitzats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de regir per la normativa i disposicions aplicables i vigents en el moment en què es van efectuar les operacions esmentades.

Disposicions finals

Primera

S'autoritza el Govern perquè desenvolupi reglamentàriament aquesta Llei.

Segona

Aquesta Llei entra en vigor al cap de quinze dies de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 29 de desembre del 2000

Francesc Areny Casal
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra